

Upptäck Islam !

Presentation av Islam

Det är få människor på jorden idag som inte har hört någonting om Islam. Ändå förvånas folk ofta när de förstår att islam är ganska olikt deras första intryck. För Islam är inte som det framställs i västerländska medier, islam är inte arabisk kultur och inte heller en religion i betydelsen en rent privat övertygelse (eller oftare spekulation) om vår existens.

Islam är i Västvärlden mycket allmänt känt för vad det inte är! Aktivt förtal och befläckning av Islam har blivit ett uppdrag och ett mönster bland vissa grupper inom politik, media och underhållning. Vanliga människor har också oftast hört om eller läst om Islam från källor som är kritiska (till och med fiendliga), eller författare som haft koloniala eller missionärsmotiv, vilket normalt har gett en viss vinkling åt deras tolkning av Islam för västerländskt tänkande.

Islam är en frivillig relation mellan en individ och hans Skapare. Den framträdande skillnaden mellan det här och andra religioner är att Islam vägrar att acceptera någon som helst form av skapelse som en gudom värd att dyrkas. Islam betonar dyrkan uteslutande av den Ende som skapat himlarna och jorden, och som hela skapelsen slutligen ska återvända till. Det är inte en ny religion utan fortsättningen på och kulmen av föregående monoteistisk religion – samma sanning som uppenbarades av Gud för alla profeter. Därför är den till för alla folk i alla tider.

Vilka är muslimerna?

Över en och en halv miljard människor (omkring en fjärdedel av världens befolkning) av många olika raser, nationaliteter och kulturer på jordklotet förenas av sin gemensamma muslimska tro. Av dessa lever ca 18 procent i Arabvärlden. Världens största muslimska samhälle finns i Indonesien och betydande delar av Asien och mycket av Afrika är muslimskt, medan betydelsefulla minoriteter finns i Ryssland såväl som i Kina, Nord- och Sydamerika, Europa och Oceanien. För muslimer är Islam både en religion och en hel livsväg.

"Islams" betydelse

Bland de stora världsreligionerna intar Islam en särställning genom att dess namn inte härleds från en stam eller en person eller en plats; som Judendomen (från Juda), Kristendomen (från Kristus), Buddhismen (från Buddha) eller Hinduismen (från Hinds land). Islam får inte sitt namn från Profeten Muhammad. Muhammad tillbes inte och han ses inte heller som vare sig Islams grundare eller författare till dess heliga skrift, Koranen. Termen "Islam" återfinns på mer än ett ställe i Koranen själv. Den härleds från den arabiska rot (SLM) som betyder "fred" och "frid" eller "underkastelse". Den rätta betydelsen av ordet Islam är att uppnå både inre frid och yttre fred genom att underkasta sig Guds (Allahs) vilja. När vi säger underkasta sig talar vi om att medvetet och med kärlek och tillit underkasta sig Allahs vilja, acceptera Hans nåd och följa Hans väg. I det avseendet ser

muslimer termen Islam, inte som en uppfinning som kom på 600-talet med Profeten Muhammads ankomst, utan som det grundläggande uppdraget för alla profeter genom historien. Detta universella uppdrag kulminerade och fulländades slutligen i den siste av dessa profeter, Profeten Muhammad.

Islamisk Monoteism

Muslimerna har inte en "egen separat gud" som de kallar Allah. Namnet "Allah" har ingen som helst innebörd av stamgud, arabisk gud eller ens muslimsk gud. "Allah" betyder helt enkelt den Ende och Ojämförlige Sanne, Universelle Guden för alla. "Allah" är ett egennamn som tillhör endast den ende Allsmäktige Guden, Skaparen och Upprätthållaren av himlarna och jorden och allt som finns i dem, den Evige och Absolute, som all tillbedjan tillkommer. Gud nämner i Koranen att hans namn är Allah. Därför talar muslimerna om Honom och åkallar Honom med Hans rätta namn Allah.

Vilka är Allahs grundläggande attribut? Koranen nämner Allahs "bästa namn" (eller attribut). Istället för att räkna upp dem alla ska vi undersöka några. Vissa attribut betonar Allahs transcendens. Koranen gör det upprepade gånger klart att Allah är bortom vår begränsade uppfattningsförmåga: *"Ingenting är som Han."* (Koranen 42:11) *"Synen (de mänskliga ögonen) begriper Honom inte, men Han begriper all syn (dvs Han begriper allt vad ögonen kan se)."* (Koranen 6:103) *"och ingenting finns som liknar Honom."* (Koranen 112:4) En muslim tänker sig aldrig att Allah har något speciellt utseende vare sig fysiskt, mänskligt, materiellt eller något annat. Sådana attribut som "Den Allvetande", "Den Evige", "Den Allsmäktige", "Den Allomfattande", "Den Rättvise", "Konungen", betonar också transcendens. Men det betyder inte på något sätt att Allah för muslimerna är ett rent filosofiskt begrepp eller en avlägsen gudom.

Vid sidan av den här betoningen av Allahs transcendens talar Koranen faktiskt också om Allah som en Gud som är nära, lättillgänglig, God, Tillgiven, Kärleksfull, Förlåtande och Barmhärtig. Den allra första meningen i Koranen, som upprepas i början på varje kapitel (113 gånger), är "I Allahs, Den Helt och Hållet Barmhärtiges, Den Speciellt Barmhärtiges namn...". Koranen berättar för oss att när Allah skapade den första människan *"andades [Han] in i henne av Sitt skapade livselement."* (Koranen 32:9) och att Allah är *"närmare henne (människan) än hennes halsven."* (Koranen 50:16) I en annan vacker och rörande vers får vi veta: *"När Mina tjänare frågar dig [O Muhammad] om Mig - Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes åkallan, när han åkallar Mig. Och låt dem svara mig [genom lydnad] och tro på Mig så att de må ledas [rätt]."* (Koranen 2:186).

För muslimerna betyder monoteism inte bara Guds enhet, för det kan finnas flera personer i en enhet. Monoteism i Islam är Allahs absoluta Enhet och Unikum, vilket utesluter tanken på flera personer i en gudom. Motsatsen till monoteism i Islam kallas på arabiska *"shirk"*, att associera (eller förena) andra med Allah. Det innefattar inte bara polyteism utan också dualism (att tro på en Gud för godhet eller ljus och en annan för ondska eller mörker). Begreppet *"shirk"* inkluderar också panteism, föreställningen att Gud är i allting. Alla former av filosofier om Guds inkarnation är uteslutna av Islams monoteism, på samma sätt som blind lydning av diktatorer, av präster eller av ens egna infall och önsningar. Dessa ses alla som olika former av att "associera" andra med Allah (*shirk*), oavsett om det sker genom att tro att sådana Allahs skapelser äger gudomlighet eller genom att tro att de delar Allahs gudomliga egenskaper.

Det bör tilläggas att för muslimerna är monoteism inte bara en dogm. Islams rena, ursprungliga och strikta monoteism är mycket mer än en tanke eller trossats; det är något som djupgående influerar muslimernas hela syn på livet.

Vad tror muslimer ?

Muslimer tror på en, unik, ojämförbar Gud, på änglarna som Han skapat, på profeterna genom vilka han skickat sina uppenbarelser till mänskligheten, på Domedagen och personligt ansvar för handlingar, på Guds totala makt över människans öde*, och på livet efter döden.

*(Allahs kunskap omfattar alla aspekter av Hans skapelser i dåtid, nutid och framtid. Ingenting händer förutom med Hans vetskap och genom Hans vilja. Gott och ont finns genom Allahs påbud, och var och en förtjänar det ena eller det andra genom sitt eget val och genom att använda sin egen fria vilja. Icke desto mindre sker det goda endast med Allahs hjälp, och det onda sker inte mot Hans vilja men bara genom Hans tillåtelse.)

Islam lär att mänsklig mångfald är ett tecken på rikedom i Allahs barmhärtighet. Allah har velat att människor skulle tävla med varandra i rättrådighet för att pröva vem som är bäst i gärningar, och detta är orsaken till att universum skapades. Allah ensam dömer mänsklig rättrådighet och det är Allah ensam som belönar och straffar i det här livet och i det kommande.

Allah är Skaparen och upprätthållaren av universum. Eftersom människan inte kan lära känna sin Skapare genom sina fysiska sinnen, har Allah uppenbarat Sig Själv genom en rad sändebud eller profeter. Vi känner igen några av dem från tidigare skrifter som Toran och Evangeliet. Alla folk på jorden har någon gång fått ett sändebud från Allah, men efter generationernas gång tenderade människorna att avvika från den sanna religionen. Ofta ersattes den med främmande idéer och traditioner. Varje profet sändes för att reformera sitt folk, och vända dem tillbaka till att tillbe endast Allah. Den siste av dessa profeter var Muhammed, genom vilken Allahs budskap fullbordades. Allah lovade att detta slutliga budskap skulle bevaras till hela mänskligheten. Och de ord som Allah uppenbarade för profeten Muhammed, via ängeln Gabriel, har verkligen sänts ner till oss i

sin ursprungliga arabiska text, som är oförändrad sedan den tid då de uppenbarades. Den skriften kallas Koranen.

Kärnan i Allahs budskap till alla profeter var: *"O människor, dyrka Allah, ni har ingen annan gud än Honom"* (Koranen 7:59,65,73,85; även 11:50,61,84 och 23:23,32). Allah slår vidare fast att Han skapade det här livet för att pröva människan så att var och en kan bli kompenserad efter döden för vad han förtjänat. *"Han som skapade döden och livet för att pröva er [och låta er visa] vem av er som är bäst i sitt handlande. Han är den Mäktige, Den Förlåtande."* (Koranen 67:2).

Ingenting är värt att dyrkas förutom Honom som skapade dig – inte avgudar av sten, inte eld, inte himlakroppar som solen och månen, inte djur, inte änglar och inte andra människor (inklusive profeter) – för alla dessa är Hans skapelser.

Allah är en. Hans enhet är uppenbar i ordningen, arrangemanget och symmetrin i universum. Han är allvetande och allsmäktig. Han är fullständigt rättvis och barmhärtig. Allah har uppenbarat vissa namn och beskrivningar av sig själv så att vi kan få viss förståelse av Hans egenskaper och därför älska och samtidigt frukta Honom.

Detta universum formades inte av en slump, och det är inte heller lämnat åt slumpen. Allah skapade det med ett syfte och underställde det fysiska lagar för en bestämd tidsperiod. Människan skapades också med ett syfte – att dyrka Allah på jorden och leva i enlighet med Hans lag. Detta är Islams kärna. Ordet Islam betyder bokstavligen: att underkasta sig Allahs vilja. Det är Allah ensam (som skapat oss och känner oss bättre än vi känner oss själva) som har rätt att styra våra liv. Hans lag innebär rättvisa för alla människor oberoende av kön, nationalitet, hudfärg eller social status. Människor döms och bedöms endast utifrån sin fromhet och rättrådighet.

Människan har fått en fri vilja och har fått välja om hon ska, eller inte ska följa Allahs väg. Vidare har hon fått en hjärna med vilken hon kan tänka och välja vist. Hon kan genom sina egna

ansträngningar få kunskap som gör att hon kan känna igen bevisen för Allah i Hans skapelse. Genom kontemplation kan man överväga, bedöma och lära sig av alla situationer. Och slutligen, eftersom den mänskliga hjärnan och erfarenheten är begränsad, har Allah uppenbarat den vägledning vi behöver genom profeter.

Efter att ha gjort den information vi behöver för att välja Hans väg tillgänglig, talar Allah om för oss i Koranen att efter döden, som är ett temporärt stadium, kommer människan att få ta konsekvenserna av sitt val i ett större liv som ska komma: *"Varje själ skall smaka döden; och Vi prövar er genom de frestelser [som följer] med såväl motgång som medgång. Och till Oss skall ni föras tillbaka."* (Koranen 21:35). Varje individ är personligen ansvarig för sina egna handlingar – både goda och onda. Ingen annan kan bära hans synder.

Å andra sidan är Allah alltid beredd att acceptera och förlåta varje tjänare som har gått vilse och sedan ångrar sig och kommer tillbaka till Honom. Följden av onda handlingar blir exakt rättvisa, medan belöningen för goda handlingar blir mycket större – fullständig tillfredsställelse och lycka.

Detta sista budskap som uppenbarats av Allah till mänskligheten, genom Profeten Muhammad, är den sista och fullkomliga religionen med regler och lagar för mänskligheten. Precis som en ny reviderad lag ersätter och ogiltigförklarar det som fanns före den, **ogiltigförklarar** Islam nu alla tidigare religioner på jorden. Islam korrigerar de avvikelser som tidigare smugit sig in i religionerna, både när det gäller trossatser och utövande. Koranens text har bevarats av Allah så att människorna inte längre ska ha en ursäkt för att avvika, och så att det alltid ska finnas människor som behåller rätt religion.

Den siste profeten som sändes av Skaparen till mänskligheten var ett exempel att följa och lyda. Profeten Muhammad formade sitt liv i enlighet med Koranens lära, som uppenbarades för honom av Allah. Sanna muslimer försöker följa detta ädla

exempel. En hög moralisk standard är helt klart Islams mål. Det är varje muslims plikt att lära sig och att praktisera allt som han kan om sin religion så att Allah blir nöjd med honom innan han kommer tillbaka till Allah.

Muslimer har två klara fördelar som hjälper dem att praktisera Islam som sitt sätt att leva:

1. Den heliga skriften, Koranen, är de nedtecknade orden från Allah själv som dikterades ordagrant för profeten Muhammed i delar, vers för vers eller en grupp verser, genom ängeln Gabriel under en period av 23 år mellan år 610 och 633 e Kr. Den memorerades och skrevs ner genast. Den är indelad i 114 delar, varje del kallas en *surah*. Koranen är fortfarande autentisk i sin ursprungliga arabiska text ord för ord och bokstav för bokstav. Det språket används och förstås av miljontals människor i världen idag. Koranen är den slutliga uppenbarelsen från Allah till hela mänskligheten. Den innehåller Allahs vägledning i läror och budord, som är giltiga för alla tider och platser och som omfattar alla delar av mänskligt liv såsom lärosatser, tillbedjan, moral, transaktioner, lag, visdom etc.

Många blandar ihop Koranen med *"Hadeeth"* eller uttalanden av Profeten. *Hadeeth* är helt skild från Koranen. Det är viktigt att betona att Koranen varken skrevs ner eller författades av Muhammad. Att ha en sådan syn skulle motsäga vad Koranen säger om sig själv och om Muhammad; att profeten inte talar av sig själv utan bara överför uppenbarelsen som dikterades för honom av ängeln Gabriel (Koranen 53:3-5). Att påstå att Koranen lånade av eller kopierade från tidigare uppenbarelsen, det må vara bibeln eller någon annan, är för en muslim en anklagelse om "profetisk plagiering". Det faktum att det finns likheter mellan Koranen och tidigare/föregående skrifter förklaras helt enkelt av det faktum att Han Som talade genom dessa tidigare profeter är Han, den ende och ojämförlige Sanne Guden, Allah, Som uppenbarade Koranen för Muhammad. Koranen är emellertid den sista Heliga Boken, som **ersätter** föregående

skrifter och den enda som fortfarande finns tillgänglig med uppenbarelsens egna ord och på uppenbarelsens eget språk.

2. Profeten Muhammads exempel lever också kvar. Det finns en fullständig och autentisk nedteckning som visar hur han exemplifierade Allahs lära och budord, och i detalj utvecklade principerna som fanns fastlagda i Koranen – allt för att förmedla en säker vägledning för deras tolkning och tillämpning i alla senare tider och samhällen.

Tillbedjan i Islam och det Andliga Livet

Tillbedjan är central i Islam. Allah fastslår i Koranen att Han skapade människan som Sin ”*Khalefah*”, Sin förvaltare på jorden (Koranen 2:30). Mänsklighetens grundläggande förtroende, vårt ansvar, är att tro på och tillbe Allah: ”*Jag har skapat djinnerna (osynliga väsen) och människorna enbart för att de skall dyrka Mig...*” (Koranen 51:56-58). Den obligatoriska tillbedjan i Islam omfattar fem områden, som det beskrivs av Profeten Muhammad: ”Islam är byggt på fem pelare: *Shahadah* (trosbekännelsen), införandet av *Salah* (regelbunden bön), att betala *Zakah* (obligatorisk betalning till behövande), *Siyam* (fasta) under månaden Ramadan, och *Hajj* (pilgrimsfärd till Mecka) om man har möjlighet.” Det behöver inte sägas att byggnader inte består av bara pelare, snarare finns pelare för att hålla upp hela byggnader. De som reducerar Islam till bara rituell tillbedjan saknar naturligt förståelse för Islams mångsidiga/innehållsrika och totala natur och för det syfte som dessa handlingar av tillbedjan är ämnade att tjäna, genom att forma tillbedjarens karaktär. Islams fem pelare är det minsta som krävs i tillbedjan. Vilken tillåten handling som helst som utförs med den medvetna avsikten att behaga Allah anses som tillbedjan av Honom, och barmhärtighetsgärningar är öppna utan gräns, ner till de minsta detaljer som att möta människor med ett leende eller att ta bort skadliga ting från gatan. Båda dessa handlingar påbjöds de troende av Profeten Muhammed.

Praktiskt taget alla ens handlingar kan, beroende på ens avsikt, bli handlingar av tillbedjan. Vi ska kort diskutera var och en av dessa pelare.

Shahadah (Trosbekännelsen)

Shahadah (Trosbekännelsen) är Islams viktigaste pelare. Det enkla påståendet: ”Jag vittnar om att det inte finns någon gudom [värd att tillbes] förutom Allah, och jag vittnar om att Muhammad är Allahs sändebud” är lösenordet in till Islam. Att yttra det med uppriktighet på arabiska är allt som krävs av en person för att bli Muslim.

Begreppet ”ingen gudom förutom Allah” är alltid levande i muslimens hjärta. Han erkänner att Allah ensam är Skaparen, att Han ensam är Givaren och Upprätthållaren, att Han är den sanna Verkligheten, källan till alla ting – både nyttiga och skadliga. Detta kräver att Han blir tillbedd och lydd.

Islam betonar Guds enhet (*tawheed*) i motsats till treenighetsbegreppet i kristendomen och flera gudar i andra religioner. Allah är urkällan till alla händelser och handlingar. Han är helt överlägsen och olik allting Han har skapat. Han är inte på något sätt en del av sin skapelse, och den är inte heller en del av Honom. Även om Allah har uppenbarat en del av sina egenskaper för oss, är de därför inte som dem vi finner hos människan. Ingen kan föreställa sig Allah för Han är helt och hållet över och bortom sin skapelse. Den här läran att Allah är unik som Skapare finns bara i Islam. Betydelsen av att Han på så sätt är unik är att Han ensam rättmätigt kan tillbes. Dessutom har ingen annan skapelse eller människa rätt att medla mellan människan och Allah. Istället är muslimens relation till Honom direkt och personlig.

”Ingen gudom förutom Allah” inkluderar frågan om makt. Rätten att styra människan tillhör den Ende som skapade henne. När man leds till Allahs sanna väg förlorar alla andra livsvägar

sin plats i ens hjärta och ersätts av en önskan att behaga Honom ensam i väntan på domen och full kompensation i nästa liv.

Tron på Allahs sändebud betyder att acceptera Profeten Muhammad som det sista sändebudet från Honom. Medan tidigare sändebud sändes till folk i olika tider för att vägleda och reformera dem, sändes "Profeternas Sigill", Muhammad, med den slutliga uppenbarelsen (dvs Koranen) till hela mänskligheten som vägledning för mänskligheten fram till Domedagen.

Profeten Muhammad är Allahs talesman genom Hans uppdrag. Muhammads uppdrag var inte bara att framföra det budskap som Allah uppenbarade, utan också att förklara det och omsätta det i handling som ett exempel att följas av mänskligheten. Således är Koranen och autentisk *Sunnah* (ibland omnämnd som *hadeeth*) de två huvudkällorna för Islamisk lag. *Sunnah* avser Profeten Muhammads ord, handlingar och bekräftelser (samtycken) i frågor gällande innebörden i och utövandet av Islam. För Muslimer är *sunnah* en form av uppenbarelse given till Profeten Muhammad, men inte ordagrann som är fallet med Koranen.

I Koranen har Allah gjort lydnad av Profeten obligatorisk för de troende. Profeten Muhammads läror finns idag tillgängliga i form av *hadeeth*, dvs hans uttalanden och traditioner återgivna och nedskrivna av dem som faktiskt var vittnen till eller hörde dem. Forskare har noggrant undersökt tillförlitligheten hos dem som vidarebefordrat dessa traditioner, och bara accepterat de *hadeether* som man vet har en helt tillförlitlig och felfri berättarkedja.

Att acceptera Profeten Muhammad som det slutliga sändebudet från Allah för att fullborda Hans religion på jorden eliminerar tron på något som helst anspråk på profetskap efter honom. Således tillbakavisar en muslim helt och hållet alla falska profeters anspråk. Koranen slår fast: "*Muhammad är inte fader till någon av era män. Han är Allahs Sändebud och Profeternas Sigill (dvs den siste). Allah har kunskap om allt.*" (Koranen 33:40)

Salah (Införande av regelbunden bön)

Salah är den arabiska termen för bön, och syftar specifikt på det speciella sätt på vilket muslimer utför den genom att stå, buga och falla ner på knä. Ingen annan form av tillbedjan kan jämföras med *salah*, för det är religionens grund. *Salah* sätter muslimer i kontinuerlig kommunikation med sin Skapare, samtidigt som den ger dem en konstant påminnelse om deras högre moraliska och andliga uppdrag i livet. *Salah* (Bön) praktiserades i någon form av de tidigare profeterna och deras efterföljare som en oundgänglig del av Allahs religion. Islam, som är sista stadiet, fullbordandet och bekräftelsen på monoteistisk religion, betraktar *salah* som absolut nödvändig, och att förneka det gör att man går ut ur Islam.

Obligatoriska böner utförs fem gånger om dagen: i gryningen, vid middagstid, mitt på eftermiddagen, vid solnedgången och när natten faller, och de är en direkt länk mellan tillbedjaren och Allah. Bönerna kan utföras på vilken ren plats som helst (hemma, i moskén, i en park, på arbetet, etc) individuellt eller i grupp. Det finns ingen hierarkisk auktoritet eller prästerskap i Islam, så böner i grupp leds av en person som är lärd i Koranen. Dessa böner, oavsett om de utförs i grupp eller individuellt, innehåller verser från Koranen och sägs på arabiska, uppenbarelsens eget språk. Personlig åkallan kan utföras på ens eget språk. Islams böner har en speciell form och innehåll, där både kropp och själ är involverade i harmoni; varje bön är i praktiken en speciell stund med Allah. Bön, både obligatorisk och spontan, är en enorm andlig skatt att ösa ur. Den inger frid, renhet och lugn, och ingjuter en kontinuerlig medvetenhet om och känsla av närhet till Allah. Den reducerar förvånande livets jäkt och stress till dess rätta futtiga/rimliga proportioner. Genom att de är utspridda på fem gånger om dagen, inklusive vid dagens början, tenderar bönerna att hjälpa tillbedjarna att upprätthålla en terapeutisk nivå av välbefinnande och de ger

praktiskt taget inget utrymme i deras medvetande för skadliga tankar eller handlingar.

Zakah (Obligatorisk betalning till de behövande)

En av Islams viktigaste principer är att allting tillhör Allah och att rikedom därför innehas av människor som ett förtroende. Att använda pengar till välgörenhet är mycket lovvärt och muslimer uppmuntras att ge så mycket de kan. Men *zakah*, Islams tredje pelare, är annorlunda eftersom den är obligatorisk, inte frivillig, och den ges som ett uträknat belopp. Varje muslim räknar ut sin egen *zakah* individuellt. För de flesta syften innebär det att man varje år betalar två och en halv procent av det kapital man har utöver sina basala behov. Samma procentsats betalas årligen av dem som ägnar sig åt affärer och äger handelsvaror. En speciell mängd *zakah* ges av dem som äger boskap eller skördar jordbruksgrödor i viss mängd, eller utvinna produkter ur gruvor eller råvaror ur marken oavsett mängd. *Zakah* är den fattiges rätt i den rikes välstånd och utgör det obrytbara bandet mellan medlemmar i samhället. Ordet *zakah* betyder både "rening" och "växt", det vill säga att man renar sina pengar genom att ge de behövande deras rättmätiga del av dem. När Muslimer betalar *zakah* har de en genuin känsla att det är en investering och inte en utgift.

Siyam (Att fasta månaden ramadan)

Månaden *ramadan* (som kan vara antingen 29 eller 30 dagar) är en del av det islamiska månåret, och eftersom det är elva dagar kortare än det gregorianska året, kommer *ramadan* elva dagar tidigare varje år. Det är en nåd som gör att muslimer varken på norra eller södra halvklotet alltid måste fasta långa eller korta dagar; och som också medger fasta under olika årstider och väder under ens livstid. Från gryning till solnedgång varje dag i *ramadan* avstår Muslimer från mat, dryck, rökning och sexuellt umgänge i lydnad inför Allahs befallning; och för att bevara sin

fasta ska man inte visa ilska eller annat dåligt uppförande. De som är sjuka, resande, äldre eller gravida kvinnor och ammande mödrar (om det finns någon risk för deras eller barnets hälsa) är tillåtna att bryta fastan och ta igen samma antal dagar senare. Om de är fysiskt oförmögna att göra det måste de ge mat till en behövande person för varje dag de missade, om de har ekonomisk möjlighet. När muslimerna övervinner sina dagliga behov och uthärdar hunger och törst, tränar fastan dem i lydnad till Allah, tålamod i svåra tider och medkänsla med och ansvar för de fattiga. Som en form av tillbedjan blir fastan en mycket berikande erfarenhet när man överskrider sina materiella behov och vårdar de andliga, vilket gör det möjligt för medvetna muslimer att fördjupa sin relation till Allah. Månaden är en period av intensiv andlig förnyelse och vitalisering, och det är nästan som att ladda batterierna för resten av året. Intensifierad tillbedjan och välgörenhet är utmärkande för den här månaden.

Hajj (Pilgrimsfärd till Mecka)

Islam relaterar så djupt till Profeten Ibrahims (Abrahams) monoteistiska uppdrag att dess femte pelare (*hajj*) inte är något annat än en åminnelse av Profeten Ibrahims lydnad till Allah. Ibrahim föreskrevs av Allah att bygga *Ka'bah* (det första huset på jorden för tillbedjan av Allah), med hjälp av sin förste son Profeten Isma'eel (Ismael), i staden Mecka för över fyra tusen år sedan och att kalla de troende att besöka eller utföra pilgrimsfärd till *Ka'bah* i tillbedjan. *Ka'bah* är den medelpunkt som alla muslimer vänder sig mot under sin *salah* (bön) till Allah. Efterföljare till Profeten Ibrahim, inklusive många andra profeter, utförde pilgrimsfärden till Mecka mer än 2500 år före Profeten Muhammed (som är en ättling till Ibrahim genom Isma'eel). Den årliga pilgrimsfärden till Mecka är en plikt en gång i livet endast för dem som har fysiska och ekonomiska möjligheter att genomföra den. Icke desto mindre åker omkring två miljoner människor varje år till Mecka från jordens alla hörn för att be i

den heliga moskén och för att stå tillsammans en enda dag på berget Arafa (nära Mecka) och be Allah om Hans förlåtelse i det som ofta ses som en föraning av Domedagen.

Pilgrimer har på sig speciella kläder – enkla dräkter som skalar bort klass- och kulturskillnader – så att alla står lika inför Allah, och de blandas tillsammans i fullt broderskap och ser förbi och överskrider alla skillnader i hudfärg, språk, ras, etnisk tillhörighet, utbildningsnivå etc. Under *hajj* är endast mänsklighetens godhet och den rena tron att mänskligheten är *en* familj som tillber *en* Gud uppenbar.

Tolererar Islam andra trosuppfattningar?

En av Islamisk lags funktioner är att skydda minoriteters rättigheter och ställning. Historien ger många exempel på muslimsk tolerans gentemot andra trosuppfattningar. Till exempel när kalifen 'Omar gick in i Jerusalem år 634 garanterades frihet i tillbedjan för alla religiösa samfund i staden, inklusive judarna trots att de tidigare inte var tillåtna att bo i Jerusalem under kristet styre. Även före den spanska inkquisitionen levde judar och kristna framgångsrikt i Andalusien (Spanien) i åtta sekler under muslimskt styre. Koranen fastslår: *"Allah förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av [er] religion och inte driver er ut ur era hem, och [Han förbjuder er inte] att bemöta dem med rättvisa och opartiskhet – Allah älskar de rättvisa."* (Koranen 60:8)

Mänskliga rättigheter i Islam

Då Allah är mänsklighetens och universums absolute och ende härskare, den suveräne Herren, Upprätthållaren och Livgivaren, den Barmhärtige, vars barmhärtighet omfattar alla varelser, och då Han givit varje person mänsklig värdighet och heder och "andades in i henne av Sitt skapade livselement.", följer att alla människor är väsentligt desamma och att ingen påtaglig och faktisk skillnad borde göras mellan dem på grund av ytliga

skillnader som nationalitet, hudfärg eller ras. Varje människa är därigenom besläktad med alla andra, och alla blir en gemenskap i broderskap i sin aktningsvärda och angenäma tjänst för Universums Herre. I en sådan atmosfär står det islamiska vittnesbördet om Guds enhet dominerande och centralt, och det medför ovillkorligen begreppet mänsklighetens enhet och broderskap.

Även om en islamisk stat kan upprättas var som helst på jorden, söker Islam inte begränsa mänskliga rättigheter eller privilegier till sin egen stats geografiska gränser. Islam har lagt ner vissa universella och fundamentala rättigheter för mänskligheten som helhet, vilka ska observeras och respekteras under alla omständigheter, oavsett om en person är bosatt inom den islamiska statens territorium eller utanför det och oavsett om han befinner sig i fred eller krig. Koranen befäller tydligt: *"O ni som tror! Stå fasta på Allahs sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte ett folks hat förmå er att avvika från rättvisans väg. Var rättvisa – det ligger närmare gudsfruktan."* (Koranen 5:8)

Mänskligt blod är heligt i alla lägen och kan inte spillas utan lagligt berättigande. Det är rent av så att om någon kränker det mänskliga blodets helighet genom att döda en själ utan berättigande likställer Koranen det med att döda hela den mänskliga rasen: *"Om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet."* (Koranen 5:32)

Även under krig är det inte tillåtet att förtrycka kvinnor, barn, de gamla, de sjuka eller de sårade. Kvinnors heder och renhet ska respekteras under alla omständigheter. Den hungrige måste få mat, den nakna kläder, och den sårade eller sjuke medicinsk behandling, oavsett om de hör till det islamiska samhället eller kommer från dess fiender. Liv och egendom tillhörande alla

invånare i en islamisk stat anses heliga, oavsett om personen är muslim eller inte.

Islam förbjuder inte bara tvång i religion (Koranen 2:256), utan förbjuder också angrepp, även om den tillåter strid i självförsvar eller för deras del som blivit fördrivna med våld från sina hem: *"Kämpa för Allahs sak mot dem som för krig mot er, men var inte de första som griper till vapen, Allah älskar sannerligen inte angripare."* (Koranen 2:190) Det ofta missförstådda och överanvända begreppet *jihad* betyder bokstavligen "kamp" och inte "heligt krig" (ett begrepp som inte finns någonstans i Koranen eller Sunnah, men som faktiskt är ett begrepp som används i kristendomen sedan den kristna korstågstiden). Jihad, som ett islamiskt begrepp, kan finnas på ett personligt plan – inre kamp emot ondska inom en själv; kamp för anständighet och godhet på det sociala planet; och kamp på slagfältet om och när det är nödvändigt.

Dessutom är rasism obegriplig för muslimer, för Koranen talar om mänsklig jämlikhet i följande termer: *"O Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna, och Vi har samlat er i folk och stammar, för att ni ska lära känna varandra. Inför Allah är den bästa av er den vars gudsfruktan är djupast. Allah vet allt, är underrättad om allt."* (Koranen 49:13)

Ansvar och frälsning

Koranen lär oss att den mänskliga rasen har fått en medfödd ren natur som kallas *"fitrah"*. Kännedom om Allah och medfödd andlighet är inneboende i den mänskliga naturen, men den här andligheten kan förläda oss om den inte leds i rätt riktning. Att förlita sig på en enbart mänsklig känsla av "Anden som vägleder" är farligt. Många grupper, även sekter, hävdar att de är ledda av anden eller av Gud eller av en uppenbarelse, ändå har dessa grupper olika, till och med motsägelsefulla, trosuppfattningar. Vi finner att människor betar sig på motsägelsefulla sätt och ändå hävdar att var och en gör Guds vilja. Jag "känner", säger de, "att

anden leder och styr mig." Vi är begåvade med ett intellekt som är givet av Allah för att användas, inte för att läggas på hyllan. En trovärdig uppenbarelsekälla är absolut nödvändig.

Muslimen ser inte mänsklig existens här på jorden som ett straff för att ha ätit från det förbjudna trädet. Den händelsen ses som en erfarenhetsmässig lärdom för Adam och Eva innan de kom till jorden. Koranen lär att även före skapelsen av den första människan var det Allahs plan att upprätta mänskligt liv och civilisation på jorden (Koranen 2:30). Således ser inte muslimen människan som helt igenom ond, inte heller som helt igenom god, utan snarare som ansvarig.

Hur kan vi människor, ur det islamiska perspektivet, övervinna "synd"? Koranen lär att livet är en prövning, att jordelivet är temporärt (Koranen 67:2). Muslimerna tror att det finns belöning och straff, att det finns liv efter detta och att belöning eller straff inte nödvändigtvis väntar till Domedagen, utan börjar direkt efter begravningen. För en muslim är det inte realistiskt att begära perfektion för att få frälsning. Det är att begära det omöjliga och är orättvist. Islam lär en person att vara ödmjuk och att lära sig att vi inte kan uppnå frälsning genom vår egen rättrådighet. Den "syndfulla" människans försoning med Allah är beroende av tre saker: den viktigaste är Allahs Nåd, Barmhärtighet och Generositet; sedan är det goda handlingar och rätt tro. Rätt tro och goda handlingar är förutsättningar för Guds Nåd och Förlåtelse och för att vi ska kunna resa oss över våra vanliga tillkortakommanden.

Hur kan synd tvättas bort? Koranen ger receptet: *"Den som begår en dålig handling eller [på annat sätt] syndar mot sig själv och som därefter ber Allah förlåta honom, skall finna att Allah är förlåtande, barmhärtig."* (Koranen 4:110) och *"De goda handlingarna driver bort de dåliga."* (Koranen 11:114) Islam lär ånger, att stoppa onda vägar, att känna sig/vara ledsen för det man gjort, och att bestämma sig för att följa Allahs väg så mycket som det är mänskligt möjligt. Muslimen tror inte på

nödvändigheten av att blod ska utgutas, än mindre oskyldigt blod, för att tvätta bort synder. Muslimen tror inte att Allah är intresserad av blod eller offer, utan av uppriktig ånger. Koranen gör det klart: *"Men min nåd och Min barmhärtighet når överallt."* (Koranen 7:156) En annan vacker och rörande vers lyder: *"Säg [Muhammed] till Mina tjänare: "Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], misströsta då inte om Allahs nåd. Allah förlåter alla synder. Han är den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet!"* (Koranen 39:53)

Innebörd för den som inte är muslim

Allah (Gud) gör det till en plikt för muslimen att förmedla Hans budskap i dess slutliga form, Koranen, till hela mänskligheten. Vi talar inte här om konvertering. Jag tycker inte om det ordet. Att omvända sig till Islam, alla profeters religion i dess slutliga form, är faktiskt inte att vända ryggen till de föregående profeterna. Det är en utökning snarare än en konvertering, eftersom det inte medför att man ändrar sin grundläggande andliga natur. I Koranen är ren mänsklig natur "muslimsk natur", som känner sin Herre och önskar underkasta sig Honom. Koranen fastslår: *"Tvång skall inte förekomma i [accepterandet av] religionen. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd."* (Koranen 2:256) Min ersättning för termen "konvertering" är "revertering," i betydelsen att vända tillbaka till den rena monoteism som vi alla skapades i.

Hur blir någon muslim?

För att bli muslim behöver en person helt enkelt säga *shahada* (Trosbekännelsen) med uppriktig övertygelse: "Ash-hado al-la ilaha illa-Allah wa ash-hado anna Mohammadan rasolo Allah". Det här uttalandet betyder: "Jag vittnar om att det inte finns någon gudom [värd att tillbes] förutom Allah, och jag vittnar om att Muhammed är Allahs sändebud."

Referenser

1. Saheeh International, Introducing Islam, Jeddah, Saudi Arabia: Abul-Qasim Publishing House, 1995.
2. Badawi, Dr.Jamal, Bridgebuilding between Christian and Muslim (pamphlet), Halifax, Canada: Islamic Information Foundation.
3. Hathout, Dr.Hassan, Reading the Muslim Mind, Indiana, USA: American Trust Publications, 1995.
4. Malaekah, Mostafa, What The Bible Says about Islam and Christianity, Jeddah, Saudi Arabia: Abul-Qasim Publishing House, 1999.

Länktips:

- www.islamguiden.com (Svenska)
- www.islamiska.org (Svenska)
- www.islaam.com (Engelska)
- www.islammesssage.com (Engelska)
- www.it-is-truth.org (Engelska)
- english.islamway.com (Engelska)
- www.moslim.se (Svenska)mm.
-
- www.sultan.org (Engelska)
- www.islamport.com (Engelska)
- www.islam-guide.com (Engelska)
- www.thetrue religion.org (Engelska)

- www.todayislam.com (Engelska)
- www.islamland.org (Engelska)

På följande länk kan du läsa om de som konverterat till Islam och varför de gjort det, bl.a. om popstjärnan "**Cat Stevens**" (numera Yusuf):

- <http://www.islamzine.com/new-muslims>

Tänk efter!

Människan har från sin tillkomst funderat över vad livet har för mening - Vad är meningen med livet? Varför är vi här?

Dessa frågor har vi alla ställt oss någon gång. De är värda allt vårt intellekt, all vår tid och all vår uppmärksamhet. De måste besvaras och inte skjutas åt sidan som ett svårt pussel.

Är meningen med livet i världen så enkel som att äta, arbeta, sova, skaffa några materiella saker och njuta av det i livet och sedan dö. Är detta vårt syfte? Varför är vi födda? Vad är avsikten med vår existens? Vad är

visheten bakom skapelsen av människan och det väldiga, och fantastiska universum?

Trots den överlägsna intelligensen, och i en värld full av materialistiskt tänkande, kulturella förhållanden och olika levnadsställningar, är det svårt att hitta människor som verkligen stannar upp, och tänker efter livets objektivitet och reflekterar över vad mening med livet är?

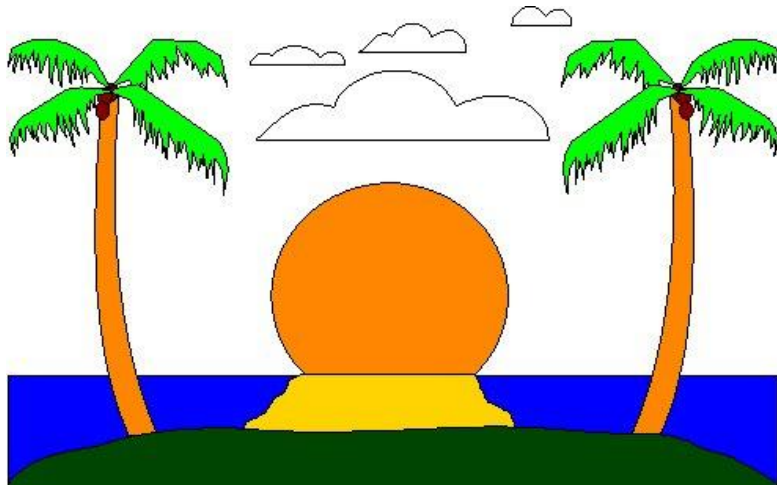
Surfa till följande artiklar så får du svaret:

<http://www.islamguiden.com/meningliv.shtml>

<http://www.islamguiden.com/omexistens.shtml>

<http://www.islamguiden.com/mening.shtml>

<http://www.islamguiden.com/hogermakt.shtml>

www.islamguiden.com

Upptäck Islam!

Av: Islamiska Kulturföreningen i Märsta